

1900

redništvo in upraviteljstvo v Ptuj
v gledališkem poslopu.

Štajerc izhaja vsaki drugi četrtek,
datiran z due naslednje nedelje.

Sestavki dobrodošli.

Kopisi se ne vračajo in se morajo
dajdalje do ponedeljka pred izdajo do-
tične številke vposlati.

Štajerc.

Posamezna številka velja v Ptuj za
celo leto K 1.— s poštino K 1.20.
Pri odjemanju več ko 10 številk pri-
mereu rabat.

Cena za oznanila se:

1 stran K 32.—, 1/2 strani K 16.—,
1/4 strani K 8.—, 1/8 strani K 4.—,
1/16 strani K 2.—, 1/32 strani K 1.—
Pri večkratnem oznanilu posebno zni-
žana cena.

tev. 12.

V Ptuj v nedeljo dne 2. decembra 1900.

I. letnik.

Kmetje!

Da se Vam prejemanje „Štajerca“ olahkoči, da-
li bodemo mi „Štajerca“ vsakemu, ki se za pri-
hodnje leto na njega naroči, v letošnjem decem-
bru zastonj.

Štajerc košta za celo leto samo 60 kraj-
arjev in se denar pošlje na upravništvo „Štajerca“
Ptuj.

Volilni shodi!

Državnozborski kandidat, kmet **Franco**
Vračko priredi v prihodnjih dneh volilne
shode in sicer:

V nedeljo dne 2. decembra o pol 4 uri
popoldne v Veliki Nedelji, v gostilni Alt.

V soboto dne 8. decembra v Juroveci
pri Sv. Vidu, ob 3. uri popoldan v gostilni
Kospe Gomilšek.

V nedeljo dne 9. decembra pri Sv. Lenartu

Kaj meni manjka, da nisem bogatinec?

(Piše Gaberski.)

Vsaka stvar ima začetek in konec. Tako imam
tudi jaz — božja stvarca — začetek, to se reče, da
sem bil rojen. Konec bom pa menda tudi imel. Saj
sem prav dobro, da, kar sta storila Adam in Eva
pri grehu, je človeštvo umrjoče. Toda zdaj šale na
svet — in začnimo resno.

Rojen sem bil v temni noči, ko je najbolj blis-
alo in grmelo. Prišel sem na svet in to je dovolj.
Moji stariši so oče in mati. Sicer pa hudobni jeziki
mi dajo, da očeta nimam, jaz pa dobro vem, da ga
imam. Vsaj se še dobro spominjam, kako so mi poseg-
li z vsemi desetimi prsti v lase, če sem prišel z str-
aninimi hlačami iz šole domov. Rasel sem od dne do
dne. Moj živež dajalo mi je naša koza do tretjega le-
ta. Komaj sem začel hoditi, dobival sem si živež
od nje, hodil sem namreč na sosedovo njivo, repo in
krompir krast.

v Slov. goricah ob 3. uri popoldan v gos-
tilni „Alten Brauhaus“ Poličeva hiša.

Kmetje! pridite mnogoštevilno! To bo-
dejo prvi volilni shodi, pri katerih se bodejo
kmetje o svojih stvareh neodvisno in prosto
pogovoriti zamogli.

Ali se naj naši otroci učijo nemščine?

Nemški časnik „Südsteirische Post“ in „Sloven-
ski gospodar“ vpijeta strašno, ker je „Štajerc“ en
dopis od Velike Nedelje sprejel s katerim so se go-
spodje iz Ormoža dobro na ušesa pocukali. Mi pove-
mo odkritosrčno, da nismo bili povsem sporazumljeni,
kar je gospod dopisnik iz Velike Nedelje pisal, ali
mi smo vendar ta dopis razglasili, ker smo bili uža-
ljeni, da gotovi gospodje v Ormoži, krčmarji, trgovci,
advokati i. t. d., kateri od kmeta živijo, se v kmeč-
ke stvari vmešavajo. Oni gospodje delajo ravno tako,
kakor bi bil kmet njihov hlapec, in njihova predrz-
nost gre tako daleč, da hočejo očetom prepovedati
svoje sinove kaj učiti pustiti, da bi v svojem živ-
ljenju do boljšega kruha priti zamogli. Kmečki sin

Ko je prišlo sedmo leto, moral sem v šolo. To-
da nisem dolgo trgal hlače po klopeh. Obiskoval sem
in poslušal blažene nauke le eno zimo do velikega
petka. Naučil sem se, kakor mislim dovolj. Da le
vem, kdo je Abelna ubil, in da je 5 več kakor 1,
pa je zadosti vsega študiranja.

Hodil sem zopet, kakor poprej na pašo, kjer smo
fanti „svinko bili“ in krompir pekli. Bilo nas je pet
in kadar smo prepevali tisto prav staro:

„Jaz sem zmirom mislil,
Da bom en soldat,
Ko mam tak' dolge hlače,
In tak' kratek vrat;
Zdaj sem pa pastir,
V štalci mam kvatir,
Šiba, gajžla je moj gvir.“

odmevalo je daleč med sivimi gorami, in celo sivke
in liske se nas poslušale.

Toda vse mine. Kmalo sem moral zapustiti pa-
stirsko palico in učiti se ministriranja. Zahtevali so